

ikke faa den Slags Bekvemmeligheder, naar man ikke vil betale det for dem, som de koster, og det vil Folk nu en Gang ikke for Tiden, og med god Grund. Man maa resignere.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre mange Bemærkninger, kun et Par ganske enkelte til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem kom med et af sine sædvanlige Hib til Landets gode Hovedstad København og sagde, at naar Lokalportoen ikke var foreslaaet ophævet, var det selvfølgelig af Hensyn til København. Dette er absolut et Fejlsyn fra det ærede Medlems Side, thi Sagen er den, at Portoen for den københavnske Brevombæring ikke blot er tilstrækkelig, men ogsaa i meget høj Grad bærer Udgifterne paa de øvrige Omraader. Den københavnske Lokalporto er aldeles ikke for lav, den ikke blot bærer Udgifterne, men den bidrager i høj Grad til den Part af Overskuddet, som Brevombæringen giver, i Modsætning til de andre Omraader. Der ser altsaa det ærede Medlem ganske forkert paa Sagen.

Yderligere vil jeg blot gøre et Par Bemærkninger om Ugebladene. Der har i Postspareudvalget været absolut Sympati for at undtage Ugeblade, som havde kulturel Betydning eller virkede for filantropiske Formaal, saavel som saadanne Medlemsblade, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup omtalte; og vi har gjort mange Forsøg paa at finde Kriterier, hvorefter man kunde inddele Ugeblade og andre periodiske Blade paa en rimelig Maade, saaledes at man for den ene Gruppe kunde sætte en lavere Porto end for den anden, idet det er givet, at det i mange Tilfælde vilde være ganske ubegrundet, at Staten i Form af nedsat Porto yder et stort Bidrag til vedkommende Blads Eksistens. Vi har i Postspareudvalget gennemgaaet en meget lang Række af disse Blade, og vi har set, at den allerstørste Part af dem er noget — ja, jeg vil nødig fornærme nogen, saa lad mig bruge et skikkeligt Udtryk: noget Hakkelse, som man hellere maatte se at blive af med, som ikke gør den fjerneste Nytte i Samfundet, men at der ogsaa er en Række af disse Blade, som virkelig har Betydning, og som man gerne vil skaane, Blade af den Karakter, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup omtalte, eller som har anden kulturel, filantropisk eller lignende Betydning.

Det har dog ikke været os muligt at finde Kriterier, der kunde give en fornuftig Inddeling. Men hvis der muligt skulde være et Medlem, der inden tredie

Behandling kunde komme med et Forslag, der gav saadanne Kriterier, vilde vi hellere end gerne tage det op til Overvejelse inden tredie Behandling. I Udvalget har der været et varmt Ønske om at komme den Vej ud, men det er blot ikke lykkedes os. Jeg har derfor ikke noget imod, om et endnu kløgtigere Medlem kunde anvise Forslag, hvorefter man kunde inddele Ugebladene og periodiske Blade i det hele paa en saa fornuftig Maade, at man kunde sige: Disse kan gaa til den lavere Porto, men disse maa have en Forhøjelse. Thi det Forhold, der hidtil har været, at denne Omdeling koster saa uhyre mange Penge, som den faktisk har kostet, anser jeg for urimelig. Og det er ikke saaledes, som det ærede Medlem sagde, at Postbudene lige saa godt kan tage disse Blade med. Forholdet ligger ganske anderledes. Det er Dagspressen og dens Omdeling, der er det bærende for hele Landpostinstitutionen. Medens Folk ude omkring i Landet daglig skal have deres Blad, er der mange Steder, hvor de faar Brev en Gang om Maaneden eller en Gang om Ugen eller saadan omtrent. Det er faktisk den daglige Bladombæring, der er Basis for hele Landpostinstitutionen. Derfor er der Grund til at skaane den; men at skaane den Del af Ugepressen, der ikke har nogen som helst samfundsmæssig Betydning, synes jeg ikke der er nogen Rimelighed i.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg kan tiltræde det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag, men maa fraaade at vedtage Underændringsforslaget under Nr. 2. Jeg maa i denne Forbindelse sige, at jeg er langt fra at være ked af, at Spareudvalget for Postvæsenets Vedkommende er naaet til et saa betydeligt Resultat baade med Hensyn til Besparelser og med Hensyn til Forhøjelser paa disse Omraader, at jeg har været i Stand til at give Afkald paa den almindelige Forhøjelse af Brevportoen, som var foreslaaet i det oprindelige Lovforslag. Thi det er ganske afgjort, at denne Forhøjelse vilde komme til at virke mere trykkende paa Erhvervslivet end de her foreslaaede Forhøjelser. Men jeg erkender i samme Forbindelse, at jeg ikke havde ventet, at Spareudvalget vilde naa til et saa betydeligt Resultat som det, det er naaet til, og som jeg for mit Vedkommende glæder mig over, idet jeg haaber at faa Rigsdagens Støtte til, at de anviste Besparelser kan blive ført ud i Livet. Selv om Forholdene for Tiden er vanskelige, maa vi alligevel